

ASPECTE PRIVIND MANEVRELE MILITARE DE LA FOCȘANI (6 – 10 OCTOMBRIE 1887)

Ramona Miron

Cu siguranță, în viziunea și strategia conducerii superioare a armatei române, a structurilor acesteia de strategie, tactică și coordonare a manevrelor militare, alegerea Focșanilor și a împrejurimilor sale pentru o astfel de acțiune nu a fost întâmplătoare.

În conștiința colectivă a locului, în amintirea unor personalități focșănene încă mai vibrau simțămintele care au animat desfășurarea evenimentelor de la mijlocul secolului al XIX – lea (Revoluția română de la 1848, Unirea Principatelor Române, unificarea administrativă a orașului Focșani etc.).

Pe acest suport de patriotism național și local se sprijinea și atitudinea focșănenilor față de evenimentul care urma să aibă loc în orașul lor. Mai mult, trecuseră doar 10 ani de la eroica participare a Regimentului 10 Dorobanți Putna și, implicit, a Batalionului I Focșani condus de maiorul George Șonțu, în apriga luptă de la reduta Grivița I, la 30 august 1877. Sentimentul de mândrie al localnicilor devenise realmente o componentă esențială a conștiinței lor de români.

Acestui argument de ordin istoric i s-a adăugat, firesc, pentru orice ofițer superior, faptul că zona constituia unul dintre punctele strategice militare naționale și sud - est europene cele mai importante.

Cunoașterea acestei zone se impunea de la sine, iar o manevră generală constituia cel mai bun prilej.

Astfel, în toamna anului 1887, Focșanii au devenit, pe lângă locul staționării trupelor române participante la manevrele militare și gazda unor reprezentanți de seamă ale principalelor armate europene ale timpului, a numeroșilor ofițeri superiori români implicați în

desfășurarea evenimentului, precum și a comandantului suprem al armatei române, regele Carol I.

Pregătirea acțiunii a început încă din 21 septembrie 1887, când Prefectura Județului Putna comunica Primăriei Orașului Focșani următoarele: „*Cu ocasiunea viitoarelor manevre, care vor avea loc în luna Octombrie, urmează a se cartirui în Comuna Urbană Focșani în zilele de 6 – 10 aceiași lună, opt generali, șapte colonei, trei maiori și 2 căpitani*”¹.

Oamenii de seamă ai orașului, prin starea lor materială, prin funcțiile administrative ocupate, unii dintre ei ofițeri, alții cu fiii porniți spre o carieră militară care aveau să strălucească în anii Războiului Întregirii Neamului, au primit fără să ezite obligația de a-i cartirui în casele lor.

La 28 septembrie 1887, autoritățile locale au transmis Circulare către familiile de seamă din oraș în dorința de „*a primi și cartirui în casele Dv. în zilele de 6 – 10 a lunii octombrie viitor cu ocasiunea concentrării pentru manevre*”².

Dintre focșănenii care au primit astfel de Circulare referitoare la cartiruirea reprezentanților armatelor române și străine, documentele arhivistice îi menționează pe: I. Prodan, pentru a-l cartirui pe maiorul Ponge, reprezentantul Republicii Franceze, Nicolae Voinov *, pentru a-l găzdui pe colonelul Sobolichz, din partea armatei

¹ Arhivele Naționale Vrancea (în continuare se va cita: A.N.Vn.), fond Primăria Orașului Focșani, dosar nr. 29 / 1887, f. 2.

² *Ibidem*, f. 4.

* **Nicolae Voinov** (1834 -1899). Tată adoptiv al biologului Dimitrie Voinov, a absolvit cursurile gimnaziale la Iași (1852), a urmat Dreptul în străinătate și, la întoarcere, a intrat în magistratură. S-a stabilit apoi la Focșani, unde devine primul avocat din urbe, procuror și președinte al Tribunalului de Putna (1862 – 1864), membru al Partidului Liberal, junimist, deputat în mai multe rânduri, senator și ministru de Justiție în cabinetul lui I. C. Brătianu (1883 – 1885) (Valeriu Anghel, Alexandru Deșliu, *Vocație și destin. 600 fișe – portret pentru un tablou spiritual – istoric al județului Vrancea*, Editura Terra, Focșani, 2000, p. 310).

ruse, colonelul Nicolae Alexandrescu *, pe generalul Constantin Budișteanu*, colonelul Panaite Tufelcică, pe colonelul Cerruti, reprezentant al Italiei, David Alpern, pe delegatul Imperiului Austro – Ungar, căpitanul Schneider, Dimitrie Simionescu, pe generalul Constantin Barozzi *³, Iancu Robescu, pe generalul Anton Berendeiu* ,

* **Nicolae Alexandrescu.** Născut la 1 ianuarie 1842. Sublocotenent (15 iulie 1863), locotenent (2 octombrie 1867), căpitan (1 ianuarie 1872), maior (1 ianuarie 1880), locotenent – colonel (1 octombrie 1884), colonel (10 mai 1891), disponibilizat în jandarmeria rurală (28 iunie 1894). Decorat cu: Ordinul „*Steaua României*” în timp de război (1877), Medalia „*Virtutea Militară*” în timp de război (1879), Ordinul „*Coroana României*” (1891) (*Anuarul Oficial al Armatei Române pe anul 1895*, Coprindând toate mutațiile făcute până la 16 iulie inclus 1895, Tipografia Thoma Basilescu, București, 1895, p. 438).

* **Constantin Budișteanu.** Născut la 4 noiembrie 1838. Sublocotenent (7 aprilie 1856), locotenent (20 februarie 1860); căpitan (6 iunie 1862), maior (2 octombrie 1867), locotenent – colonel (1 ianuarie 1871), colonel (1 ianuarie 1876), general de brigadă (16 martie 1883), general de divizie (10 mai 1892). Decorat cu: Medalia „*Virtutea Militară*” în timp de război (1877), Ordinul „*Steaua României*” în timp de război (1878), Ordinul „*Coroana României*” (1888), Ordinul „*Steaua României*” în timp de pace (1895). (*Ibidem*, p. 159).

* **Constantin Barozzi.** Născut la 14 octombrie 1833. Sublocotenent (7 aprilie 1856), locotenent (20 decembrie 1859), căpitan (6 iunie 1862), maior (22 mai 1864), locotenent – colonel (2 octombrie 1867), colonel (8 aprilie 1870), general de brigadă (16 martie 1883), ministru de Război (23 martie 1888 – 12 noiembrie 1888), general de divizie (10 mai 1892). Decorat cu: Medalia „*Virtutea Militară*” în timp de război (1877), Ordinul „*Steaua României*” în timp de război (1878), Ordinul „*Coroana României*” (1887), Ordinul „*Steaua României*” în timp de pace (1891) (*Ibidem*).

³ *Ibidem*.

* **Anton Berendeiu.** Născut la 6 ianuarie 1838. Sublocotenent (1 decembrie 1860), locotenent (1 decembrie 1862), căpitan (24 ianuarie 1865), maior (29 septembrie 1868), locotenent – colonel (6 iulie 1872), colonel (1 decembrie 1877), general de brigadă (24 aprilie 1885); general de divizie (1 ianuarie 1895). Decorat cu: Medalia „*Virtutea Militară*” în timp de război (1877), Ordinul „*Steaua României*” în

Costache Cotescu, pe generalul Ștefan Fălcoianu *, George Costescu, pe generalul Eraclie Arion *, Simion Simonovici, pe generalul Victor Crețeanu *, Anton Caramălau, pe colonelul Chirițescu, Trifan Boiu, pe colonelul Alexandru Carcalețeanu *, Nicolae Benea, pe

timp de război (1878), Ordinul „*Coroana României*” (1888), Ordinul „*Steaua României*” în timp de pace (1895) (*Ibidem*).

* **Ștefan Fălcoianu**. Născut la 6 iunie 1835. Sublocotenent (7 aprilie 1856), locotenent (20 februarie 1860), căpitan (6 iunie 1862), maior (4 septembrie 1865), locotenent – colonel (26 septembrie 1868), colonel (8 aprilie 1877), general de brigadă (16 martie 1883), ministru de Război (23 iunie 1884 – 13 ianuarie 1886), general de divizie (10 mai 1892), demisionat și trecut în rezervă (12 iunie 1894). Decorat cu: Medalia „*Virtutea Militară*” în timp de război și Ordinul „*Steaua României*” în timp de război (1878), Ordinul „*Steaua României*” în timp de pace (1880), Ordinul „*Coroana României*” (1891) (*Ibidem*, p. 477).

* **Eraclie Arion**. Născut la 24 februarie 1838. Sublocotenent (7 aprilie 1857), locotenent (26 august 1861), căpitan (30 august 1863), maior (26 septembrie 1868), locotenent – colonel (16 noiembrie 1870), colonel (2 ianuarie 1875), general de brigadă (16 martie 1883), general de divizie (10 mai 1892). Decorat cu: Medalia „*Virtutea Militară*” în timp de război (1877), Ordinul „*Steaua României*” în timp de război (1878), Ordinul „*Coroana României*” (1888), Ordinul „*Steaua României*” în timp de pace (1891) (*Ibidem*, p. 159).

* **Victor Crețeanu** (1832 – 1897). A studiat la Saumur (Franța), ofițer de cavalerie, a participat la Războiul de Independență având gradul de colonel, adjutant regal, șeful casei militare a Regelui, inspector al cavaleriei, general (*Dicționarul Enciclopedic Ilustrat „Cartea Românească”, Partea I Dicționarul Limbii Române din trecut și de astăzi* de I. Aurel Candrea, Profesor la Facultatea de Litere din București, *Partea II Dicționarul Istoric și Geografic Universal* de Gh. Adamescu, Profesor, Membru Corespondent al Academiei Române, Editura „*Cartea Românească*”, București, 1931, p. 1.592)

* **Alexandru Carcalețeanu**. Născut la 5 aprilie 1845. Sublocotenent (15 iulie 1863), locotenent (4 septembrie 1865), căpitan (23 august 1869), maior (1 ianuarie 1875), locotenent – colonel (8 aprilie 1880), colonel (8 aprilie 1884), general de brigadă (9 iunie 1894). Decorat cu: Medalia „*Virtutea Militară*” în timp de război (1878), Ordinul „*Steaua României*” în timp de pace (1891), Ordinul „*Coroana României*” (1892)) (*Anuarul Oficial al Armatei Române pe anul 1895...*, p. 161).

maiorul Pavlov, Ilie Murat, pe colonelul Constantin Formac *, Grigore Mihăilescu, pe colonelul Herckt ⁴, Gheorghe Apostoleanu*, pe delegatul englez generalul Frasser ⁵.

La 1 octombrie 1887, Primăria Orașului Focșani a adus câteva modificări listei prezentate anterior: Iancu Robescu urma a-l cartirii pe generalul Victor Crețeanu, George Orleanu, pe colonelul Rosti în locul lui Cerruti, Hotelul „*Trandafir*” urma a găzdui cancelaria Statului Major, Simion Simonovici, pe generalul Atremba în locul lui Crețeanu, Anton Caramălău, pe colonelul Groza în locul lui Chirițescu⁶, Ilie Murat, pe maiorul Alexandru Lambrino * în locul colonelului Formac și colonelul Nicolae Alexandrescu pe coloneii Formac și Chirițescu în locul generalului Budișteanu ⁷.

* **Constantin Formac.** Născut la 8 martie 1830. Sergent (23 februarie 1847), sublocotenent (4 decembrie 1850), locotenent (29 septembrie 1857), căpitan (26 august 1861), maior (4 septembrie 1865), locotenent – colonel (23 august 1869), colonel (6 iulie 1872), demis (1 aprilie 1890), general de brigadă în rezervă (8 aprilie 1890). Decorat cu: Medalia „*Virtutea Militară*” în timp de război (1877), Ordinul „*Steaua României*” în timp de război (1881), Ordinul „*Coroana României*” (1895) (*Ibidem*, p. 505).
⁴ *Ibidem*, f. 4 verso.

* **Gheorghe Apostoleanu** (1832 – 1895). Magistrat, om politic. A urmat Academia Mihăileană din Iași, și-a luat doctoratul în Drept la Berlin (1854), profesor de Economie politică la Universitatea din Iași, președinte al Curților de Apel din Iași și Focșani, secretar general al Ministerului Justiției și membru în Consiliul de Stat, colaborator de seamă la elaborarea Codului Civil și a legislației statului român modern în timpul domniei lui Alexandru Ioan Cuza, avocat, deputat, senator (Valeriu Anghel, Alexandru Deșliu, *op. cit.*, p. 30).

⁵A.N.Vn., fond Primăria Orașului Focșani, dosar nr. 29 / 1887, f. 6.

⁶ *Ibidem*, f. 11.

* **Alexandru Lambrino.** Născut la 30 august 1853. Sublocotenent (7 noiembrie 1873), locotenent (8 aprilie 1876), căpitan (8 aprilie 1879), maior (8 aprilie 1885), locotenent – colonel (10 mai 1890), colonel (1 ianuarie 1894). Decorat cu: Medalia „*Virtutea Militară*” în timp de război (1877), Ordinul „*Steaua României*” în timp de război (1877), Ordinul „*Coroana României*” (1891) (*Anuarul Oficial al Armatei Române pe anul 1895...*, p. 271).

⁷ *Ibidem*, f. 11 verso.

Tot la 1 octombrie 1887, Prefectura Județului Putna a transmis Primăriei Orașului Focșani Adresa nr. 3.556, prin care informa despre modul cum vor fi cantonate trupele ce urmau să sosească în Focșani, în perioada următoare:

„Trupele ce se vor cantona la Focșani vor lua cantonamentele lor astfel:

O brigadă de infanterie compusă din 5 batalioane a câte 1.000 oameni cu ofițerii lor, total 5.000 oameni, va fi cartiruită în orașul Focșani, de se va putea numai în partea de Nord și Vest a orașului.

O altă brigadă de infanterie compusă iarăși din 5 batalioane, total 5.000 de oameni, va ocupa cantonamentele lor pe linia satelor din marginea de Est a orașului Focșani și până la satele Florești, Pănțești.

Patru regimente de cavalerie cu o baterie vor fi cantonate pe râul Putna, în satele Ivănțești, Făurei, Precistanu, Balta – Raței.

Trei baterii de artilerie vor tăbări în marginea orașului la poligonul artileriei.

Aceste trupe vor sosi în cantonamentele lor cu începere de Duminică 4 curent”⁸.

O atitudine de înțelegere față de eforturile ce urmau a se face a venit și din partea clasei mijlocii din oraș, căreia i-a revenit obligația cartiruirii trupelor participante la manevre, conform indicațiilor Corpului de Focșani:

„Parte din trupele ce se concentrează pentru manevre la Focșani vor trebui să fie cartiruite pe la locuitori în orașul Focșani; de se va putea numai în partea de Nord și Vest a orașului.

Aceste trupe sunt:

Batalionul I – iu de Vânători, Batalionul al III – lea de Vânători, un Batalion din Regimentul al 7 – lea linie și două Batalioane din Regimentul I – iu de linie. Fiecare din aceste

⁸ Ibidem, f. 12.

batalioane de un efectiv de câte 1.000 oameni cu ofițerii lor sau în total cam la 5.000 oameni”⁹.

De asemenea, Corpul de Focșani solicita autorităților locale *„a găsi un cuartier și pentru comandamentul Corpului unde se va instala cancelaria, aceasta de se va putea în centrul orașului, pe ulița mare și să aibă și un grajd pentru 7 – 8 cai”¹⁰.*

În acest scop, Primăria Orașului Focșani a hotărât ca Ștefan Bălan să dea grajdul hanului său din Pescărie, deoarece acesta se găsea în apropierea Hotelului „Trandafir”, acolo unde urma a fi instalată cancelaria Comandamentului¹¹.

La 2 octombrie 1887, Corpul de Focșani a comunicat primăriei că *„va sosi în Focșani în ziua de 4 octombrie și personalul ambulanței Corpului, care urmează a fi și dânsul cartiruit în orașul Focșani. Acest personal se compune din 15 medici asimilați gradelor oficerești în armată și 36 oameni de trupă”¹².*

Pentru cartiruirea personalului medical, s-a făcut apel la doctorii din oraș (Cotulescu, Macridesco, Șapira, Gheler, Mihăilescu, Rădulescu, Maria Stamatin, Virgil Poenaru, Grigore Bălănescu, Petrache Ilie, Sultana Lascăr, Berl Carmiol, Mathias Neuvirt, Eugeniu Calistrat și Bouș Pompic), iar în ceea ce privește pe cei 36 oameni de trupă, aceștia urmau a fi cartiruiți *„la unul sau două din hanurile mai potrivite”¹³.*

La 3 octombrie 1887, Corpul al 3 – lea de Armată, Divizia 6 Infanterie, a solicitat Primăriei Orașului Focșani cartiruirea unui colonel, a doi maiori și doi căpitani care alcătuiau Statul Major al trupelor de Infanterie, plus a încă trei colonei, 22 maiori și 129 ofițeri inferiori ai trupelor¹⁴.

⁹ *Ibidem*, f. 31.

¹⁰ *Ibidem*.

¹¹ *Ibidem*.

¹² *Ibidem*, f. 35.

¹³ *Ibidem*.

¹⁴ *Ibidem*, f. 37.

„Mâine 4 curent sosește în Focșani Statul Major al Corpului de armată concentrat de la cari veți putea lua informații în privința numelui, numărului și gradului oficerilor concentrați precum și a oamenilor de trupă. Rog asemenea a dispoza să destine partea de sud – Est a orașului (despre bariera Brăilei pentru a se cantona oamenii și caii Regimentului 6 Călărași ce sunt concentrați și în partea de nord a orașului în casele de prin prejurul Casarmei „Unirea” și oamenii din Regimentul 6 linie, cari nu încap în Casarmă”¹⁵, se menționa într-o altă comunicare a Corpului al 3 – lea de Armată, Divizia 6 Infanterie către primărie.

Dar cel mai emoționant, răsunător și însemnat eveniment din viața comunității focșănene avea să-l constituie prezența regelui Carol I în localitate cu această ocazie.

Astfel, la 6 octombrie 1887, Ministerul de Război a transmis autorităților locale o Telegramă prin care se aducea la cunoștință că *„M. S. Regele pleacă mâine mercuri la manevrele de la Focșani 4 ore și 10. Sunteți rugați ca împreună cu toate autoritățile civile și militare să fiți la gară la sosirea trenului regal, aceasta numai la gările de reședințe și la cele unde sunt prefecturi, la celelalte numai primarii ca să observe ordine. Doresc D – lor prefecti ca îndată dupe trecerea trenului să-mi faceți cunoscut”¹⁶.*

Pentru festivitatea de primire a Regelui, primarul Focșanilor a convocat în ziua următoare, la ora 14, la sediul primăriei, toate oficialitățile județului, ținuta de gală fiind obligatorie, pentru a merge împreună la gară în întâmpinarea Suveranului¹⁷.

Desfășurarea manevrelor militare organizate în județul Putna în toamna anului 1887 au fost descrise foarte bine de însuși regele Carol I în Jurnalul său, care dezvăluie și aspecte legate de drumul parcurs până la Focșani, dar și despre vizita diverselor obiective din orașul Unirii:

¹⁵ *Ibidem*, f. 58.

¹⁶ *Ibidem*, f. 61.

¹⁷ *Ibidem*, f. 61 verso.

„Miercuri, 7 / 19 octombrie. București – Focșani

Doar +3° R, vântul mai slab, nori. Ora 8 ½ dejunat. Scris. Ora 11 plecarea cu trenul special, la gară toți miniștrii etc. Ofițerii străini călătoresc cu mine. Ora 12 ¼ Ploiești, întâmpinare. Ora 2 Buzău, mare întâmpinare, cerul complet acoperit. Ora 3 Râmnicu Sărat, ploaie puternică și rece. Ora 4 sosirea în Focșani, mare întâmpinare, autoritățile, senatori, deputați, discurs al lui Pruncu, foarte frumos. Mers cu trăsura la biserică, foarte rece. Descins în palatul Diviziei, nou construit. Camera foarte frumoasă, însă rece. Ora 6 ½ dineu pentru 40 de persoane, cerc, Voinov alături. Ovații. Seara discutat dispunerea trupelor.

Joi, 8 / 20 octombrie. Focșani

Vreme minunată, dimineța frig. Ora 9 vizitat școli și stabilimente, până la ora 10. Direct la gară, plecat cu trenul la Putna Seacă, acolo încălecat și prin Sacâza, mică luptă de cavalerie. Pe Putna toată infanteria în linie, 11 batalioane și 6 baterii. Pe cal până la ora 3 ½, cald. La Făurei urcat în tren și ajuns la ora 4 ½ în Focșani. Scris critica manevrei, care nu a fost destul de bună. Seara la ora 6 ½ dineu pentru 35 de persoane, lume din Focșani. Ora 8 ½ ovații ale comercianților, cu fapte, muzică și discursuri. Ieșit afară pentru a-i saluta. Noapte rece ¹⁸.

Vineri, 9 / 21 octombrie. Focșani.

Vreme minunată, rece. Ora 9 inspectat administrația, închisoarea, școli. Ora 12 direct la gară, plecat cu toți generalii și ofițerii străini la Făurei, acolo încălecat armăsar. La Putna, unde manevrele încep îndată. Retragere, apărarea satului Precistanu, unde are loc, în încheiere, atacul ambelor brigăzi și al cavaleriei. O baterie a venit pe calea ferată de la București și este postată în câmp deschis. Manevra se încheie la ora 4 ½. Călare spre Focșani, 7 km. Ora 5 ½ acolo, vânt rece. Ora 7 dineu pentru toți șefii de corpuri, 40 de

¹⁸ Carol I al României. Jurnal, Volumul I (1881 – 1887), Stabilirea textului, traducere din limba germană, studio introductive și note de Vasile Docea, Editura Polirom, Iași, 2007, p. 525.

persoane. Toast în cinstea armatei, ministrul de Război mulțumește, cerc până la ora 9. Noapte rece.

Sâmbătă, 10 / 22 octombrie. Focșani – Sinaia.

Vreme frumoasă, deloc frig. Orele 9 – 10 în oraș, vizitat școli etc. Încălecat la clădirea Diviziei, mers pe terenul mare din spatele noii cazărmi, pe care am inspectat-o ieri. Trupele aranjate pe două linii, prima linie cu 11 batalioane a 1.000 de oameni, a doua linie 4 regimente de cavalerie și 6 baterii. Descălecat în front. Începe un vânt de gheață. Defilare, abia se termină aceasta și începe o furtună cu ploaie puternică și ninsoare. Ținut critica în hala de exerciții, care a durat o jumătate de oră. Plecat călare, pe o ploaie puternică, la canton, 1 km, unde se află trenul. Ora 1 plecarea. Schimbat în vagon, dejunat. Frig. La Râmnic, Buzău și Ploiești mari întâmpinări. (...)”¹⁹.

La 14 / 26 ianuarie 1888 Ministerul de Interne a transmis Prefecturii Județului Putna o Adresă însoțită de „28 de brevete de decorațiuni ce Majestatea Sa Regele a binevoit cu ocaziunea manevrelor de la Focșani a conferi persoanelor ale căror nume sunt indicate pe contrapagină”²⁰. Astfel, răspunsul regelui Carol I răsplătea, prin onoarea acordată, meritul focșănenilor care s-au implicat și au asigurat buna desfășurare a manevrelor militare:

Ordinul „Steaua României” Decret Nr. 2.998 din 10 Octombrie 1887, Cavalier

D. Simionescu – Râmniceanu (Dim.), proprietar, senator

D. Ghindar Gh., președintele Consiliului Județean

D. Missir Iacob V., președintele Camerei de Comerț

D. Pruncu (N.), ajutor de primar

Ordinul „Coroana României” Decret Nr. 3.000 din 10 Octombrie 1887, Ofițer

D. Săveanu Nicolae, prefectul Județului Putna

Ordinul „Coroana României” Decret Nr. 3.000 din 10 Octombrie 1887, Cavalier

¹⁹ *Ibidem*, p. 526.

²⁰ A.N.Vn., fond Prefectura Județului Putna, dosar nr. 29 / 1888, f. 3 – 4.

D. Langa Const. I., proprietar
D. Panaitescu C-tin, proprietar
D. Murat Ilie, proprietar
D. Simionovici Simion, proprietar
D. Ionescu (Al.), comerciant, consilier comunal
D. Römer (Moritz F.), comerciant
D. Raicu Ghiță, comerciant
D. Romano (Vasile C.), comerciant
D. Căpitan Sburlea G., polițai

***Medalia „Serviciul Credincios”, Decret Nr. 3.001 din
 10 Octombrie 1887, Clasa I – a***

D. Nicolau Theodor, secretarul Comitetului Permanent
D. Cara Theodor, casierul comunei
D. Nistorescu Luca, sub-casier
D. Nicolau C-tin S., șef de birou la Comitetul Permanent
D. Profiriu Ghiță, controlor la Creditul agricol
D. Petrescu Iancu, șef de birou la Primărie
D. Neuvirt Mathias, președintele Societății Meseriașilor
D. Samolada Nae D., comerciant
D. Rusovici Ghiță, comerciant
D. Hagi Cost. Dimitriu, comerciant
D. Georgescu Vasile, comerciant
D. Cristian Stan, comerciant
D. Christea Nicolae, comerciant
D. Petrescu N-lae, percepător fiscal ²¹.

Însemnătatea manevrelor militare din toamna anului 1887, dincolo de înscrierea lor în istoria locală, s-a făcut resimțită în anii Primului Război Mondial, când o parte din trupele române cunoștea, deja, o frântură din pământul județului devenit, prin eroicele lupte din vara anului 1917, scut și salvator al integrității și libertății patriei, județ intrat în istorie ca Ținut al Jertfei și Biruinței Neamului Românesc.

²¹ *Ibidem.*